

Beograd, 23. septembar 2015.

MODEL ZA UPRAVLJANJE KOHIZIONOM POLITIKOM POTREBAN ŠTO PRE

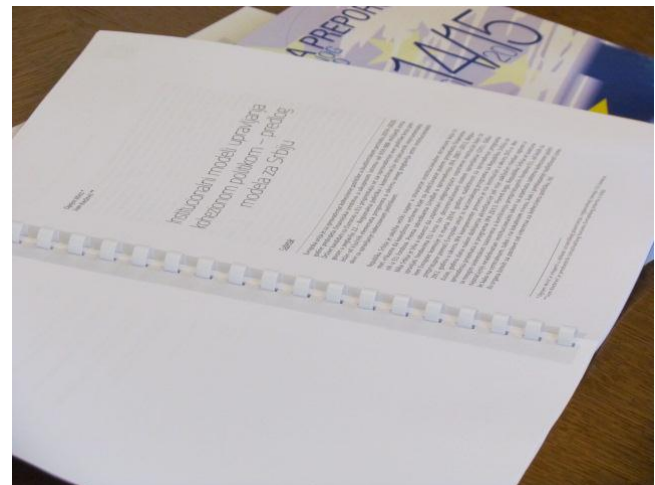
Iako različitih stavova u odnosu na pravo vreme za njegovo definisanje, učesnici sednice Radne grupe Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji za Poglavlje 22 – regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata, saglasni su da je model za upravljanje kohezionom politikom od izuzetnog značaja za celokupan razvoj zemlje i da je stoga važno da se sa radom na tome započne odmah.

Zamenik generalnog sekretara Evropskog pokreta u Srbiji **Ivan Knežević** smatra da je predlog modela već trebao da postoji i bude predmet razgovora na bilateralnom skriningu za ovo poglavlje, ali da još uvek nije kasno.

Sednica je upravo bila posvećena razmatranju potencijalnog modela za upravljanje kohezionom politikom u Srbiji, kao jednog od ključnih pitanja u procesu pregovora sa EU u poglavlju 22, imajući u vidu da će od kvaliteta upravljanja tom politikom zavisiti kapacitet Srbije da iskoristi fondove koji će joj biti dostupni nakon pristupanja. Kroz Poglavlje 22 bi Srbija kao kandidat za članstvo trebalo da se pripremi da što bolje iskoristi sredstva kohezivne politike, čiji je cilj ujednačen razvoj EU, ostvarivanje zajedničkih ciljeva Unije i omogućavanje manje razvijenim zemljama da dostignu veći nivo razvoja, u skladu sa prosekom u EU.

Na sednici je predstavljena analiza politike [„Institucionalni modeli upravljanja kohezionom politikom – Predlog modela za Srbiju“](#), u kojoj su ponuđeni principi i optimalni model institucionalnog okvira koji bi bio primenjiv u Srbiji.

„Cilj analize jeste da predstavi različite načine upravljanja kohezionom politikom kako bi Srbija definisala najbolji mogući model za sebe u postojećim okolnostima. U tom smislu, potreban je strateški i proaktivan, a ne reaktivni pristup“ – istakao je **Ognjen Mirić**,

jedan od autora analize. Naveo je da bi model trebalo da bude sektorski, centralizovan, koncentrisan i kombinovan. Ovo podrazumeva operative programe koji bi bili pripremljeni prema sektorima uz posredničke institucije za realizaciju fondova, zbog toga što se u Srbiji već primenjuje sektorski pristup i zbog toga što regionalna politika, izuzev u Vojvodini gde postoje određene institucije, nije razvijena. Trebalo bi da bude koncentrisan model sa tri do četiri operative programe i da bude centralizovan odnosno da institucije da budu osnovane na

centralnom nivou, pri ministarstvima uz postojanje koordinacionog tela koje bi direktno moglo da komunicira sa predsednikom Vlade.

Tanja Mišćević, šefica Pregovaračkog tima za vođenje pregovora o pristupanju Srbije EU, istakla je da Poglavlje 22 ima sopstvenu vrednost zbog horizontalnog uticaja na mnoge druge oblasti i politike poput poljoprivrede, industrije i socijalne politike, kao i zbog uticaja na budućnost u smislu razvoja zemlje. „Poglavlje 22 je poglavlje za budućnost i budućnost korišćenja fondova. Svako poglavlje je važno, ali ovo pokriva i ulazi u svako od preostalih 34 poglavlja”, rekla je ona. Iz tih razloga se po njenom mišljenju sa radom na definisanju modela za upravljanje kohezionom politikom, koji će biti predmet pregovora u ovom poglavlju, mora početi odmah.

Ana Ilić, zamenica direktora Kancelarije za evropske integracije i koordinatorka za fondove EU je poručila da će pregovaračka grupa za ovo poglavlje u toku oktobra dogovarati ključne e za izradu Akcionog plana za poglavlje 22 koji će biti uslov za otvaranje pregovora za to poglavlje, kao i da će u njegovoj izradi sigurno biti predviđene šire konsultacije sa civilnim društvom. Ona je takođe naglasila da je neophodan dovoljan broj kompetentnih ljudi u strukturama za upravljanje kohezionom politikom, što je ključno ali nezgodno pitanje u ovom periodu aktuelne mere štednje.

„Ključ za upravljanje kohezionom politikom će biti kapaciteti, a ne institucije jer će se one menjati, a najgore što u tom procesu može da se desi jeste da izgubite institucionalno pamćenje i kvalitet(ne) ljude.“, poručio je **Matija Derk**, nezavisni ekspert iz Hrvatske u oblasti regionalnog razvoja i EU fondova, ističući značaj zadržavanja i konstantnog rada na izgradnji novih kadrova. Istakao je da fokus ne treba da bude na apsorpciji već na učinku potrošenih sredstava, kako iz fondova EU tako i iz nacionalnog budžeta jer je bolje ne raditi ništa nego bilo čiji novac trošiti uzalud.

U tom smislu, istakao je da je ključno pitanje u vezi sa ovom politikom ko će raditi na Nacionalnoj razvojnoj strategiji jer će ona definisati šta će se finansirati. „*Nacionalna razvojna strategija će govoriti o tome šta želite sa svojom zemljom, koji su to prioriteti i pravci razvoja u odnosu na nacionalni program reformi na koje ćete usmeriti sredstva iz kohezionih fondova*“, zaključio je Derk.